

30

ปริศนาโลก

พบกับปริศนาที่วิทยาศาสตร์ยังไม่อาจไขกระจ่างได้ทั้งหมด

สลิศ

ความในใจจากผู้เขียน

สวัสดีครับผู้อ่านที่รักทุกท่าน ผมสลิศครับ

ทุกครั้งที่ได้จับปากกาหรือจordanนิ้วลงบนแป้นพิมพ์ ผมรู้สึกเสมอว่ากำลังสานต่อบทสนทนาที่แสนพิเศษกับทุกท่าน การเขียนสำหรับผมคือวิธีการถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก และเรื่องราวจากใจจริง เป็นช่องทางในการเชื่อมโยงและแบ่งปันสิ่งที่ผมค้นพบและรู้สึก

ผมมีความปรารถนาอยู่สองประการใหญ่ๆ ในการเขียน หนึ่งคือการนำพาทุกท่านไปสำรวจโลกอันกว้างใหญ่และน่าค้นหา จุดประกายความสงสัยใคร่รู้เกี่ยวกับสิ่งต่างๆ รอบตัว ไม่ว่าจะเป็นความลึกลับซับซ้อนของธรรมชาติ หรือความน่าทึ่งขององค์ความรู้ต่างๆ ผมเชื่อว่าการเรียนรู้และการเปิดโลกทัศน์เป็นความสุขอย่างหนึ่ง อีกประการคือการได้สัมผัสกับความรู้สึกอันหลากหลายของความเป็นมนุษย์ ผมอยากสร้างสรรค์เรื่องราวที่สามารถเป็นเพื่อนปลอบประโลมในยามอ่อนล้า เป็นกระจกสะท้อนความรู้สึกภายใน หรือมอบความอบอุ่นและความหวังเล็กๆ น้อยๆ ให้กับหัวใจ

แต่ละเรื่องราวที่ผมเขียนขึ้นจึงเป็นเหมือนการเดินทางส่วนตัวที่ผมอยากชวนทุกคนร่วมทางไปด้วย มันคือการกลั่นกรองประสบการณ์ ความคิด และจินตนาการออกมาเป็นตัวอักษรด้วยความตั้งใจจริง ผมรู้สึกว่าการเขียนจะสมบูรณ์ได้ก็ต่อเมื่อมันได้เข้าไปอยู่ในใจของผู้อ่าน ได้กระตุ้นความคิด หรือสัมผัสความรู้สึกไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง

ผมขอขอบคุณจากใจจริงสำหรับการติดตามและทุกการเปิดรับ ทุกครั้งที่ทราบว่าเรื่องราวของผมได้เป็นส่วนหนึ่งในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งของชีวิตใครสักคน นั่นคือกำลังใจที่ยิ่งใหญ่ที่สุดสำหรับคนเขียนอย่างผม และเป็นพลังให้ผมยังคงอยากสร้างสรรค์ผลงานต่อไป

หวังว่าเราจะได้พบกันผ่านตัวอักษรในเรื่องราวต่อไปนะครับ

ด้วยความรักและขอบคุณ

สลิศ

สารบัญ

บทนำ 30 ปริศนาโลก	3
บทที่ 1 สามเหลี่ยมเบอร์มิวดา พื้นที่ปริศนาในแอตแลนติก.....	4
บทที่ 2 เส้นทางลึกลับ ลวดลายโบราณกลางทะเลทราย.....	9
บทที่ 3 สโตนเฮนจ์ วงหินยักษ์แห่งบริเตน.....	14
บทที่ 4 โมอายแห่งเกาะอีสเตอร์ ปริศนาคนหินยักษ์.....	17
บทที่ 5 แอตแลนติส นครที่สาบสูญได้สมุทร.....	20
บทที่ 6 แผนที่พิริ รีส พิกัดลับแห่งอดีต	24
บทที่ 7 เยติและบิ๊กฟุต สัตว์ประหลาดในตำนาน	28
บทที่ 8 สัตว์ประหลาดลึกลับเนส สิ่งมีชีวิตจากทะเลสาบมืด	32
บทที่ 9 กำเนิดพีระมิดกษัตริย์ เทคโนโลยีจากอดีต	36
บทที่ 10 การหายสาบสูญของอิมัลเลีย แฮร์ฮาร์ด	39
บทที่ 11 ดี.บี. คูเปอร์ การปล้นกลางเวหาที่ไร้ร่องรอย	43
บทที่ 12 แจ็ก เดอะ รีพเปอร์ ฆาตกรนิรนามแห่งลอนดอน	48
บทที่ 13 เหตุการณ์ตุงกัสดา การระเบิดเหนือไซบีเรีย.....	52
บทที่ 14 แมรี เซเลสต์ เรือผีสิงกลางมหาสมุทร	55
บทที่ 15 อาณานิคมโรอาโนก ชุมชนที่หายไปในอากาศ.....	60
บทที่ 16 เสียงหึ่งหาออส คลื่นเสียงจากที่ใด	64
บทที่ 17 เขตหวงห้าม 51 รัฐบาลปิดบังอะไรไว้.....	68
บทที่ 18 คัมภีร์วอยนิซ เอกสารภาษาปริศนา	71
บทที่ 19 กะโหลกคริสตัล วัตถุศักดิ์สิทธิ์หรือของปลอม	75
บทที่ 20 ข้อความว้าว สัญญาณจากต่างดาว.....	79
บทที่ 21 กลไกอันดิสเทร่า คอมพิวเตอร์โบราณจากกรีก	82
บทที่ 22 ผ้าห่อศพแห่งตูริน ภาพติดบนผ้าลินิน	86

บทที่ 23 แผ่นงานเฟสตอส อักษรวงกตที่ไม่เคยถูกแปล	90
บทที่ 24 อุบัติเหตุช่องเขาสมรภูมิความตาย ดยัตลอฟ พาส	93
บทที่ 25 การทดลองฟิลาเดลเฟีย เรือรบหายวับไปกับตา.....	96
บทที่ 26 ฆาตรกรจักรราศี รหัสลับแห่งความตายในแคลิฟอร์เนีย	99
บทที่ 27 ผลกระทบแมนเดลา ความทรงจำที่บิดเบือนของมวลชน	104
บทที่ 28 แบล็ค ไนท์ แซทเทิลไลท์ วัตถุออร์บิทัลลึกลับ.....	109
บทที่ 29 สัญญาณบลูพ ปริศนาใต้ทะเลลึก	112
บทที่ 30 สสารมืดและพลังงานมืด ปริศนาแห่งเอกภพ	116

บทนำ 30 ปริศนาโลก

โลกใบนี้เต็มไปด้วยร่องรอยของอดีตและปรากฏการณ์ที่วิทยาศาสตร์ยังให้คำตอบที่ชัดเจนไม่ได้
มนุษย์พยายามมาตลอดหลายศตวรรษเพื่อทำความเข้าใจทุกอย่างรอบตัว สร้างทฤษฎี สร้างกฎเกณฑ์
สร้างกรอบความคิดขึ้นมาเพื่ออธิบายความเป็นไปของจักรวาล แต่บางครั้งกรอบพวกนั้นก็ใช้ไม่ได้

มีเหตุการณ์มากมายที่เกิดขึ้นจริง มีหลักฐานทางกายภาพที่จับต้องได้ มีบันทึกทางประวัติศาสตร์ที่ส่งต่อกันมา
ทว่าเมื่อนำมาวิเคราะห์ด้วยตรรกะและเครื่องมือทางวิทยาศาสตร์สมัยใหม่
ผลลัพธ์ที่ได้กลับเป็นความว่างเปล่าหรือข้อสันนิษฐานที่หลากหลายจนไม่สามารถหาข้อสรุปที่เป็นหนึ่งเดียวได้
มันคือความท้าทาย อย่างแท้จริง

ตั้งแต่สิ่งก่อสร้างมหึมาที่ตั้งตระหง่านท้าทายกาลเวลาซึ่งเทคโนโลยีในยุคโบราณไม่น่าจะสร้างขึ้นได้
ไปจนถึงการหายตัวไปอย่างลึกลับของผู้คนทั้งกลุ่มหรือยานพาหนะที่หายไปจากจอเรดาร์แบบตื้อๆ
หรือแม้แต่สัญญาณประหลาดจากห้วงอวกาศและรหัสลับที่คนยุคใหม่ยังถอดไม่ได้ เรื่องราวเหล่านี้ไม่ใช่แค่นิยาย
มันคือเรื่องจริงที่เกิดขึ้นบนโลก

ความสงสัยใคร่รู้เป็นสัญชาตญาณพื้นฐานของมนุษย์
การเผชิญหน้ากับปริศนาที่ไม่สามารถอธิบายได้กระตุ้นให้เกิดการตั้งคำถามต่อความรู้ความเข้าใจที่เคยมีมา
ผู้คนพยายามสืบเสาะหาความจริง รวบรวมข้อมูล ปะติดปะต่อเรื่องราว
แม้ว่าปลายทางอาจไม่ใช่คำตอบสุดท้ายก็ตาม มันคือการต่อสู้ทางปัญญาระหว่างมนุษย์กับสิ่งที่ไม่รู้จัก

คู่มือเล่มนี้คือการรวบรวมปรากฏการณ์เหล่านั้น เรื่องราวที่ยังคงเป็นเครื่องหมายคำถามตัวใหญ่ๆ
ท้าทายสติปัญญาและความเชื่อของผู้คนมาทุกยุคทุกสมัย
เป็นการเปิดแฟ้มสืบสวนเรื่องราวที่ยังคงค้างคาใจมวลมนุษยชาติ สำรวจพื้นที่สีเทาระหว่างข้อเท็จจริงกับตำนาน
ระหว่างสิ่งที่พิสูจน์ได้กับสิ่งที่ยังคงรอการค้นพบ บางเรื่องอาจใกล้ได้ข้อสรุป
บางเรื่องอาจยังคงเป็นปริศนาไปตลอดกาล

บทที่ 1 สามเหลี่ยมเบอร์มิวดา พื้นที่ปริศนาในแอตแลนติก

พื้นที่ทางตะวันตกของมหาสมุทรแอตแลนติกตอนเหนือได้กลายเป็นหัวข้อถกเถียงที่แพร่หลายในวัฒนธรรมสมัยนิยม

ผู้คนจำนวนมากเรียกขานอาณาบริเวณนี้ว่าสามเหลี่ยมเบอร์มิวดา

ขอบเขตของมันไม่ได้ถูกกำหนดไว้อย่างเป็นทางการในแผนที่โลกฉบับใด

แต่โดยทั่วไปแล้วจุดยอดของสามเหลี่ยมสมมตินี้มักถูกลากเส้นเชื่อมระหว่างชายฝั่งฟลอริดาในสหรัฐอเมริกา

เกาะเบอร์มิวดาซึ่งเป็นดินแดนของสหราชอาณาจักร และเปอร์โตริโก

พื้นที่ดังกล่าวเป็นเส้นทางเดินเรือและเส้นทางอากาศที่พลุกพล่านอย่างยิ่ง

เรือสินค้า เรือสำราญ และเครื่องบินส่วนบุคคลจำนวนมากนับไม่ถ้วนเดินทางผ่านเขตน่านน้ำและน่านฟ้านี้ทุกวัน
อย่างไรก็ตาม

บันทึกเหตุการณ์จำนวนหนึ่งระบุถึงการหายสาบสูญของอากาศยานและเรือเดินสมุทรที่เกิดขึ้นภายในขอบเขตดังกล่าว

การหายไปเหล่านี้มักเกิดขึ้นอย่างกะทันหันและไร้ร่องรอย

บางกรณีไม่พบแม้แต่เศษซากหรือชิ้นส่วนใดๆ ของยานพาหนะที่สูญหาย

เรื่องราวเหล่านี้ได้จุดประกายให้เกิดทฤษฎีและการคาดเดามากมายตลอดหลายทศวรรษที่ผ่านมา

แนวคิดเกี่ยวกับพื้นที่อันตรายพิเศษนี้เริ่มเป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวางในช่วงกลางศตวรรษที่ 20

บทความในนิตยสารและหนังสือหลายเล่มได้รวบรวมเรื่องราวการสูญหายที่น่าพิศวง

ผู้เขียนมักเชื่อมโยงเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นห่างกันหลายปีเข้าด้วยกัน

พวกเขาเสนอว่ามีความเชื่อมโยงบางอย่างระหว่างเหตุการณ์เหล่านั้น

การนำเสนอข้อมูลในลักษณะนี้สร้างความสนใจให้กับสาธารณชนอย่างมหาศาล

ผู้คนเริ่มมองว่าสามเหลี่ยมเบอร์มิวดาเป็นพื้นที่ที่มีพลังงานลึกลับหรือปรากฏการณ์ผิดธรรมชาติบางอย่างทำงานอยู่

หน่วยงานรัฐบาลสหรัฐอเมริกา เช่น หน่วยยามฝั่งและคณะกรรมการความปลอดภัยการขนส่งแห่งชาติ

ไม่เคยยอมรับว่ามีพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ที่เรียกว่าสามเหลี่ยมเบอร์มิวดาอยู่จริง

พวกเขายืนยันว่าอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นในบริเวณนั้นไม่ได้มีจำนวนสูงกว่าพื้นที่อื่นใดในโลกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเมื่อพิจารณาถึงปริมาณการสัญจรและสภาพอากาศที่แปรปรวนบ่อยครั้ง

หนึ่งในกรณีที่ถูกอ้างถึงบ่อยที่สุดคือการหายสาบสูญของฝูงบิน 19

เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นในเดือนธันวาคม ปี 1945

เครื่องบินทิ้งระเบิดตอร์ปิโดของกองทัพเรือสหรัฐอเมริกาจำนวนห้าลำ รุ่น Grumman TBM Avenger

ออกเดินทางจากฐานทัพในฟลอริดาเพื่อปฏิบัติภารกิจฝึกซ้อมตามปกติ

ลูกเรือทั้งหมด 14 นายอยู่บนเครื่องบินเหล่านั้น

ไม่กี่ชั่วโมงหลังขึ้นบิน หัวหน้าฝูงบินได้รายงานผ่านการสื่อสารทางวิทยุว่าเข็มทิศทั้งสองของเขาไม่ทำงาน

เขาและนักบินคนอื่นๆ ในฝูงบินเริ่มมีอาการสับสนเกี่ยวกับตำแหน่งของตนเอง

แม้ว่าหอคอยควบคุมการบินจะพยายามให้คำแนะนำเพื่อนำทางพวกเขากลับสู่ชายฝั่ง

แต่การติดต่อก็ขาดหายไปในที่สุด

ฝูงบิน 19 และลูกเรือทั้งหมดไม่เคยถูกพบอีกเลย

ที่น่าประหลาดใจยิ่งกว่านั้นคือเครื่องบินค้นหาและกู้ภัย Martin Mariner ที่ถูกส่งออกไปตามหาฝูงบิน 19

พร้อมลูกเรือ 13 นาย ก็หายสาบสูญไปในคืนเดียวกันนั้นด้วย

ไม่มีการส่งสัญญาณขอความช่วยเหลือใดๆ จากเครื่องบินกู้ภัยเหล่านั้นเช่นกัน

กรณีของเรือ USS Cyclops ก็เป็นอีกหนึ่งเหตุการณ์สำคัญที่มักถูกหยิบยกมากล่าวถึง

เรือลำนี้เป็นเรือบรรทุกถ่านหินขนาดใหญ่ของกองทัพเรือสหรัฐอเมริกา

มันหายไปในเดือนมีนาคม ปี 1918 ขณะเดินทางจากบราซิลไปยังเมืองบัลติมอร์

บนเรือมีผู้โดยสารและลูกเรือรวม 306 คน

เรือไม่ได้ส่งสัญญาณแจ้งเหตุฉุกเฉินใดๆ และการค้นหาอย่างละเอียดในเวลาต่อมาก็ไม่พบร่องรอยใดๆ

ของเรือหรือผู้คนบนเรือเลย

สภาพอากาศในเส้นทางเดินเรือช่วงนั้นไม่ได้เลวร้ายเป็นพิเศษ

การหายไปของเรือขนาดใหญ่เช่นนี้โดยไม่มีคำอธิบายจึงกลายเป็นปริศนาที่ยังคงอยู่มาจนถึงปัจจุบัน

ทฤษฎีต่างๆ ถูกเสนอขึ้นมาเพื่ออธิบายชะตากรรมของเรือลำนี้

ตั้งแต่การถูกจมโดยเรือดำน้ำเยอรมันในช่วงสงครามโลกครั้งที่หนึ่ง ไปจนถึงการเกิดปัญหาโครงสร้างของเรือเอง

แต่ก็ไม่มีหลักฐานใดมายืนยันทฤษฎีเหล่านั้นได้

นอกเหนือจากกรณีทางการทหารแล้ว ยังมีเครื่องบินพาณิชย์ที่หายไปในลักษณะคล้ายกัน

เครื่องบิน Star Tiger และ Star Ariel ซึ่งเป็นของสายการบิน British South American Airways

หายสาบสูญไปในปี 1948 และ 1949 ตามลำดับ

ทั้งสองลำกำลังเดินทางไปยังเบอร์มิวดาและอเมริกากลาง

การติดต่ครั้งสุดท้ายกับเครื่องบินทั้งสองลำเป็นไปอย่างปกติและไม่ได้บ่งชี้ถึงปัญหาใดๆ

หลังจากนั้นพวกมันก็หายไปจากจอร์เดาร์และขาดการติดต่อไปอย่างถาวร

การสืบสวนอย่างเป็นทางการในขณะนั้นไม่สามารถสรุปสาเหตุที่แน่ชัดของการสูญหายได้

รายงานการสอบสวนได้ระบุถึงความเป็นไปได้หลายอย่าง

ตั้งแต่ความผิดพลาดของนักบินไปจนถึงความล้มเหลวทางเทคนิคที่ไม่คาดคิด
แต่เนื่องจากไม่พบซากเครื่องบิน การสรุปผลจึงเป็นเพียงการคาดคะเนเท่านั้น

นักวิทยาศาสตร์และนักวิชาการได้พยายามเสนอคำอธิบายที่เป็นเหตุเป็นผลสำหรับปรากฏการณ์เหล่านี้
สมมติฐานหนึ่งที่ได้รับความสะดวกคือทฤษฎีมีเทนไฮเดรต
พื้นมหาสมุทรในบางพื้นที่ รวมถึงบริเวณสามเหลี่ยมเบอร์มิวดา
มีแหล่งสะสมของก๊าซมีเทนในรูปของแข็งที่เรียกว่ามีเทนไฮเดรต
หากมีการเปลี่ยนแปลงของความดันหรืออุณหภูมิอย่างกะทันหัน
ก๊าซมีเทนจำนวนมากอาจถูกปลดปล่อยออกมาในรูปของฟองก๊าซขนาดใหญ่
การปะทุของก๊าซนี้จะลดความหนาแน่นของน้ำทะเลบริเวณนั้นลงอย่างมาก
เรือที่กำลังแล่นผ่านบริเวณดังกล่าวอาจสูญเสียแรงลอยตัวและจมลงสู่ก้นมหาสมุทรอย่างรวดเร็วจนลูกเรือไม่มีเวลา
แม้แต่จะส่งสัญญาณขอความช่วยเหลือ
ก๊าซที่ลอยขึ้นไปในอากาศอาจจุดระเบิดได้หากสัมผัสกับเครื่องยนต์ของเครื่องบินที่บินผ่าน
อย่างไรก็ตาม
ยังไม่มีหลักฐานโดยตรงที่เชื่อมโยงการปะทุของมีเทนไฮเดรตเข้ากับการหายสาบสูญของเรือหรือเครื่องบินลำใดลำ
หนึ่งโดยเฉพาะ

อีกคำอธิบายหนึ่งเกี่ยวข้องกับสภาพอากาศที่รุนแรงและคาดเดาได้ยากในภูมิภาคนี้
กระแสน้ำกัลฟ์สตรีมซึ่งเป็นกระแสน้ำอุ่นที่ทรงพลังไหลผ่านพื้นที่สามเหลี่ยมเบอร์มิวดา
มันสามารถสร้างสภาพอากาศที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและรุนแรงได้
พายุเฮอริเคนและพายุโซนร้อนก่อตัวขึ้นในบริเวณนี้บ่อยครั้ง
คลื่นขนาดมหึมาที่เรียกว่าคลื่นยักษ์หรือ rogue waves
ซึ่งสูงกว่าคลื่นปกติหลายเท่าก็สามารถเกิดขึ้นได้ในมหาสมุทรเปิด
คลื่นลักษณะนี้สามารถพลิกคว่ำหรือสร้างความเสียหายอย่างรุนแรงให้กับเรือขนาดใหญ่ได้ในทันที
สำหรับเครื่องบิน พายุฝนฟ้าคะนองที่รุนแรงสามารถสร้างกระแสลมแปรปรวนที่อันตรายอย่างยิ่ง
ปัจจัยทางธรรมชาติเหล่านี้เมื่อรวมกับปริมาณการสัญจรที่หนาแน่นอาจเป็นสาเหตุของอุบัติเหตุจำนวนมากที่เกิดขึ้น

ความผิดปกติของสนามแม่เหล็กโลกก็เป็นอีกหนึ่งทฤษฎีที่ถูกนำมาพิจารณา
สามเหลี่ยมเบอร์มิวดาเป็นหนึ่งในสองสถานที่บนโลกที่ทิศเหนือจริงทางภูมิศาสตร์และทิศเหนือของแม่เหล็กโลกอยู่
ในแนวเดียวกัน
โดยปกติแล้วเข็มทิศจะชี้ไปยังทิศเหนือแม่เหล็กซึ่งแตกต่างจากทิศเหนือจริงเล็กน้อย

นักเดินเรือและนักบินต้องทำการคำนวณเพื่อชดเชยความแตกต่างนี้
มีการสันนิษฐานว่าความผันผวนของสนามแม่เหล็กในบริเวณนี้อาจรุนแรงกว่าปกติ
ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อการทำงานของเข็มทิศและอุปกรณ์นำทางแบบดั้งเดิม
อย่างไรก็ตาม ด้วยเทคโนโลยีการนำทางสมัยใหม่ เช่น ระบบกำหนดตำแหน่งบนโลก หรือ GPS
ปัญหาที่เกิดจากความผิดปกติของเข็มทิศจึงมีความสำคัญน้อยลงอย่างมาก
กระนั้นก็ตาม อากาศยานและเรือรุ่นเก่าที่ยังคงใช้อุปกรณ์แบบดั้งเดิมอาจยังคงมีความเสี่ยงอยู่

ปัจจัยด้านความผิดพลาดของมนุษย์ก็ไม่สามารถมองข้ามได้
การวิเคราะห์อุบัติเหตุทางการบินและการเดินเรือจำนวนมากทั่วโลกพบว่าความผิดพลาดในการตัดสินใจของนักบิน
หรือกัปตันเรือเป็นสาเหตุสำคัญอันดับต้นๆ

ในกรณีของฝูงบิน 19 มีบันทึกว่าหัวหน้าฝูงบินอาจเกิดอาการสับสนและหลงทิศทาง
เขาอาจนำฝูงบินทั้งหมดบินออกไปสู่ทะเลเปิดแทนที่จะมุ่งหน้ากลับเข้าหาฝั่ง
การตัดสินใจที่ผิดพลาดเพียงครั้งเดียวภายใต้สภาวะกดดันสามารถนำไปสู่หายนะได้
นอกจากนี้

การขาดประสบการณ์หรือการฝึกฝนที่ไม่เพียงพอก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่ง que เพิ่มความเสี่ยงในการเกิดอุบัติเหตุ
โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อต้องเผชิญกับสภาพอากาศที่ไม่คาดฝันหรือปัญหาทางเทคนิคของยานพาหนะ

ลักษณะทางภูมิประเทศใต้ทะเลในบริเวณนี้ก็มีความซับซ้อนอย่างมาก
ร่องลึกเปอร์โตริโกซึ่งเป็นจุดที่ลึกที่สุดในมหาสมุทรแอตแลนติกตั้งอยู่ภายในขอบเขตของสามเหลี่ยมเบอร์มิวดา
ความลึกของมันอาจมากถึงแปดพันเมตร
หากเครื่องบินหรือเรือจมลงในบริเวณร่องลึกแห่งนี้
การค้นหาและกู้คืนซากศพจะเป็นไปไม่ได้เลยด้วยเทคโนโลยีในปัจจุบัน
ซากยานพาหนะอาจถูกฝังอยู่ใต้ตะกอนหรือถูกกระแสน้ำพัดพาไปยังตำแหน่งอื่น
การไม่พบซากจึงไม่ได้หมายความว่า การหายสาบสูญนั้นเกิดขึ้นจากสาเหตุเหนือธรรมชาติเสมอไป
แต่มันอาจเป็นผลมาจากความท้าทายทางเทคนิคในการสำรวจพื้นที่ใต้ทะเลที่กว้างใหญ่และลึกมาก

อย่างไรก็ตาม ยังมีผู้คนอีกกลุ่มหนึ่งที่เชื่อว่าคำอธิบายทางวิทยาศาสตร์ยังไม่สามารถให้ความกระจ่างได้ทั้งหมด
พวกเขาเสนอทฤษฎีที่อยู่นอกกรอบของความเข้าใจในปัจจุบัน

บางคนเชื่อว่าสามเหลี่ยมเบอร์มิวดาอาจเป็นที่ตั้งของประตูดมิติหรือช่องว่างของเวลา
ยานพาหนะที่เดินทางผ่านเข้าไปอาจถูกส่งไปยังมิติอื่นหรือช่วงเวลาอื่น

บางทฤษฎีกล่าวถึงเทคโนโลยีของอารยธรรมโบราณที่สาบสูญ เช่น แอตแลนติส
โดยเชื่อว่าอาจมีแหล่งพลังงานหรืออุปกรณ์บางอย่างหลงเหลืออยู่ใต้ทะเล

และสิ่งเหล่านี้อาจทำงานผิดปกติเป็นครั้งคราวและส่งผลกระทบต่อเรือและเครื่องบินที่ผ่านไปมา

แนวคิดเรื่องการแทรกแซงจากสิ่งมีชีวิตนอกโลกก็เป็นที่ยอมรับเช่นกัน

โดยมีการคาดเดาว่ามนุษย์ต่างดาวอาจลักพาตัวผู้คนและยานพาหนะไปเพื่อการศึกษาหรือวัตถุประสงค์อื่นที่มนุษย์ไม่ทราบ

ทฤษฎีเหล่านี้ขาดหลักฐานทางกายภาพที่สามารถพิสูจน์ได้

พวกมันจึงยังคงอยู่ในขอบเขตของเรื่องเล่าและความเชื่อส่วนบุคคลมากกว่าข้อเท็จจริงทางวิทยาศาสตร์

นักวิจารณ์และผู้ศึกษาเรื่องนี้อย่างจริงจังหลายคนได้ชี้ให้เห็นว่าเรื่องราวจำนวนมากเกี่ยวกับสามเหลี่ยมเบอร์มิวดาถูกแต่งเติมหรือบิดเบือนไปจากความเป็นจริง

ลาร์รี คุสซ์ นักเขียนและนักวิจัย ได้ตรวจสอบเอกสารและบันทึกอย่างเป็นทางการของเหตุการณ์ต่างๆ ที่ถูกอ้างถึง เขาพบว่าในหลายกรณี เรือหรือเครื่องบินไม่ได้หายไป在三เหลี่ยมเบอร์มิวดาตามที่กล่าวอ้าง

บางลำหายไปใต้อากาศที่เลวร้ายอย่างยิ่งซึ่งเป็นคำอธิบายที่สมเหตุสมผลอยู่แล้ว

บางเรื่องราวก็เป็นการเสริมแต่งข้อเท็จจริงเพื่อให้ดูน่าตื่นเต้นยิ่งขึ้น

เช่น การอ้างว่าทะเลสงบในขณะที่เรือหายไป ทั้งที่จริงแล้วมีรายงานพายุในบริเวณนั้น

การตรวจสอบข้อมูลอย่างละเอียดมักจะพบคำอธิบายที่เป็นไปได้สำหรับเหตุการณ์ส่วนใหญ่

ทำให้ความลึกลับของสามเหลี่ยมเบอร์มิวดาดูเหมือนจะเป็นผลผลิตของการเล่าเรื่องที่คัดเลือกเฉพาะข้อมูลที่สนับสนุนความเชื่อนั้นๆ มากกว่าจะเป็นปรากฏการณ์ที่ผิดปกติอย่างแท้จริง

ถึงกระนั้นก็ตามตำนานของสามเหลี่ยมเบอร์มิวดาก็ยังคงฝังแน่นอยู่ในจินตนาการของผู้คนทั่วโลก

มันสะท้อนถึงความหวั่นเกรงและความกลัวที่มนุษย์มีต่อพลังของธรรมชาติและ ความกว้างใหญ่ไพศาลของมหาสมุทร ที่ยังคงมีความลึกลับอีกมากมายซ่อนอยู่ใต้ผืนน้ำ

SAMPLE VERSION

This is a sample version containing only the first few pages.
Please purchase the full version to access all content.